

Norsk Fjernvarme
Pb. 7184 Majorstuen

0307 OSLO

Vår ref: 307193-003\MALI\ANKO\358635v1

E-post: marco.lilli@kluge.no

Ansvarlig advokat: Marco Lilli

Oslo, 15. september 2006

HØRINGSSVAR FRA NORSK FJERNVARME OM TEK OG SAK

I Innledning

Vi viser til høringsdokument av 13. juni 2006 med forslag om endringer i tekniske forskrifter til plan- og bygningsloven (TEK) og forskrift om saksbehandling og kontroll (SAK).

Norsk Fjernvarme har bedt oss vurdere enkelte juridiske sider ved forslaget, som et ledd i at Norsk Fjernvarme skal avgi høringsuttalelse til departementet vedrørende forskriften.

Våre kommentarer knytter seg først og fremst til forslaget til ny § 8-24 i TEK, jf nedenfor under pkt II.

II Forslaget til ny § 8-24 i TEK

1. Innledning

Etter vårt syn skaper ordlyden i forslaget til TEK § 8-24 en viss uklarhet i forhold til plan- og bygningslovens § 66a. Vi har derfor funnet det hensiktsmessig å redegjøre kort for plan- og bygningslovens § 66a, jf nedenfor under pkt 2, for deretter i pkt 3 å se på sammenhengen mellom pbl § 66a og TEK § 8-24.

2. Kort om pbl § 66a

Pbl § 66a fastslår at:

” Etter at konsesjon etter lov om produksjon, omforming, overføring og fordeling av energi m.m. (energiloven) er gitt, kan det ved vedtekt bestemmes at bygninger som oppføres innenfor konsesjonsområdet, må tilknyttes fjernvarmeanlegget.”

Bestemmelsen er ikke til hinder for at en abonnent pålegges tilknytningsplikt, selv om slik tilknytning blir dyrere for abonnenten enn alternativene. Tilknytningsplikt innebærer i

Stavanger:
Maskinvn. 32, Forus
Postboks 277
4066 Stavanger
Telefon: 51 95 83 00
Telefax: 51 95 83 01
E-post: stavanger@kluge.no

Oslo:
Fr. Nansens plass 7
Postboks 1548 Vika
0117 Oslo
Telefon: 23 13 92 00
Telefax: 23 13 92 01
E-post: oslo@kluge.no

Bergen:
Chr. Michelsensgate 2 A
Postboks 394 Sentrum
5805 Bergen
Telefon: 55 55 94 40
Telefax: 55 55 94 41
E-post: bergen@kluge.no

Org.nr.: 959832676
Bank:
9685.27.21690 (driftskonto)
9685.27.21755 (klientmidler)
9685.27.54068 (eiendomsmebling)
SWIFT: HANDNOKK

henhold til praksis også plikt til å tilrettelegge bygget slik at det rent faktisk kan ta i mot fjernvarme, eksempelvis ved å tilrettelegge for vannbåren varme. Dette gjelder uavhengig av om det økonomisk kan være gunstigere for abonnenten med en annen løsning, f.eks å installere panelovner.

I NOU 2005:12 (mer effektiv bygningslovgivning II), er pbl § 66a foreslått endret slik:

”Hvis et tiltak skal gjennomføres innenfor et konsesjonsområde for fjernvarme og tilknytningsplikt for tiltak er bestemt i plan, skal tiltaket knyttes til fjernvarmeanlegget.

Kommunen kan gjøre unntak for tilknytningsplikten der det dokumenteres at alternativer til tilknytning til fjernvarmeanlegg vil være miljømessig bedre.”

I utvalgets kommentarer til bestemmelsen er det gitt uttrykk for at:

”Med miljømessig bedre menes blant annet at bruk av alternative energibærere eller energikilder i stedet for tilknytning til fjernvarmeanlegg vil føre til at bygningen vil kreve mindre energi eller forårsake mindre utslipp enn alternativet under ellers like vilkår. Det er ikke anledning til å trekke inn økonomiske vurderinger.”[Min understrekning]

Utvalget legger med andre ord til grunn at tilknytningsplikten fremdeles skal gjelde uavhengig av om det kan være økonomisk gunstigere for eieren av en bygning å slippe slik tilknytningsplikt. Det styrende for om det skal kunne dispenseres er utelukkende de miljømessige konsekvensene av å pålegge tilknytningsplikt.

Som det vil bli redegjort for nedenfor under pkt 3, er det noe uklart hvordan forslaget til ny TEK § 8-24 forholder seg til dette utgangspunktet.

3. Forslaget til ny TEK § 8-24

Departementet har foreslått at ny TEK § 8-24 skal ha slik ordlyd:

”§ 8-24 Tilrettelegging for bruk av nye fornybare energikilder

Byggverk skal prosjekteres og utføres slik at en vesentlig del av varmebehovet kan dekkes av nye fornybare energikilder dersom dette er lønnsomt i et livsløpsperspektiv.”

Det fremgår ikke klart av utkastet hvordan sammenhengen mellom denne bestemmelsen og bestemmelsen i pbl § 66a er.

Enkelte av høringsinstansene synes å ha oppfattet forslaget til TEK § 8-24 slik at denne er ment å fravike pbl § 66a, slik at *også bygninger som er pålagt tilknytningsplikt* i medhold av pbl § 66a *bare* kan pålegges å tilrettelegge for vannbåren varme ”dersom dette er lønnsomt i et livsløpsperspektiv”.¹

¹ Det kan vises til Lyse Energi AS' høringsuttalelse på s. 3, som synes å forutsette at TEK § 8-24 gir en mulighet for å ”regne seg bort fra å nytte fjernvarme i etablerte områder for fjernvarme”.

Det fremgår ikke klart av forslaget til TEK § 8-24 om bestemmelsen er ment å fravike pbl § 66 a, ettersom det verken i selve bestemmelsen eller i høringsforslaget er redegjort for forholdet mellom § 66a og § 8-24.

Etter vårt syn er det relativt åpenbart at det ikke er *adgang* til å fravike pbl § 66 a ved å gi en ny TEK § 8-24. Dersom TEK § 8-24 tilsikter å fravike utgangspunktet etter pbl § 66, om at tilknytningsplikt kan pålegges uavhengig av om dette ikke er økonomisk gunstig for den enkelte abonnent, innebærer det å fravike en lovbestemmelse gjennom en forskriftsbestemmelse. Dette vil være i strid med lex superior-prinsippet, og dermed ikke rettslig holdbart.

Vi vil på bakgrunn av ovenstående anta at departementets ikke har ment at TEK § 8-24 skulle innsnevre hjemmelen i pbl § 66 a. Etter vårt syn bør dette imidlertid fremgå klart av bestemmelsen. Dette kan for eksempel gjøres ved at bestemmelsen får et nytt annet ledd, hvor det heter at:

”Denne bestemmelse innebærer ingen begrensning i retten til å pålegge tilknytningsplikt til et fjernvarmeanlegg med hjemmel i lokal vedtekt i henhold til plan- og bygningslovens § 66a.”

Forutsatt at det foretas en spesifisering som anbefalt ovenfor, har vi ingen lovtekniske innvedninger mot forslaget til ny TEK § 8-24.

Kravet om at en vesentlig del av varmebehovet skal dekkes ved hjelp av fornybare energikilder bør imidlertid gjelde for alle tiltak etter plan og bygningsloven, eksempelvis tiningsanlegg, idrettsanlegg og andre betydelige energiforbrukere i, eller i tilknytning til, ulike anlegg og bygg. Vi vil derfor anbefale at ordet ”byggverk” i innledningen av bestemmelsen byttes ut med ”tiltak”.

III Oppsummering av vårt høringsforslag vedrørende TEK § 8-24

Som det fremgår av ovenstående anbefaler vi at TEK § 8-24 får en slik ordlyd:

”Tiltak skal prosjekteres og utføres slik at en vesentlig del av varmebehovet kan dekkes av nye fornybare energikilder dersom dette er lønnsomt i et livsløpsperspektiv.

Denne bestemmelse innebærer ingen begrensning i retten til å pålegge tilknytningsplikt til et fjernvarmeanlegg med hjemmel i lokal vedtekt i henhold til plan- og bygningslovens § 66a.”

Med vennlig hilsen
KLUGE Advokatfirma DA

Marco Lilli
advokat

Kommunal- og regionaldepartementet
Bolig- og bygningsavdelingen
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo
postmottak@krd.dep.no

Oslo 15.09.06

Høringsvar fra Norsk Fjernvarme om TEK

Vi viser til høringsdokumenter av 13.06.06 med forslag om endringer i tekniske forskrifter til plan og bygningsloven (TEK) og forskrift om saksbehandling og kontroll (SAK), samt til vedlegg fra Kluge ans av 15.09.06. Norsk Fjernvarme takker for muligheten til å uttale seg om forskriften, og avgir med dette vår høringsuttalelse.

I Oppsummering

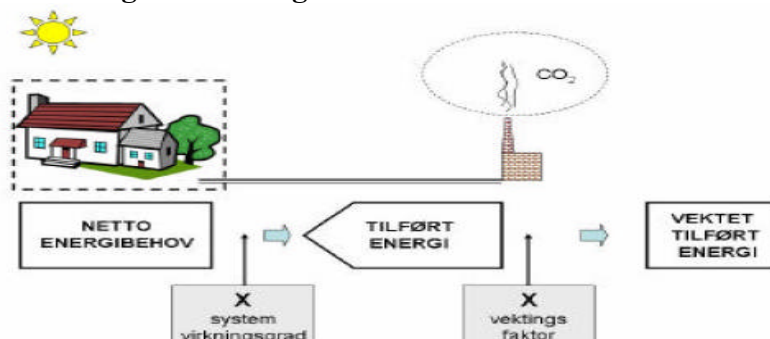
Norsk Fjernvarme støtter forskriftens målsetning om å bidra til mindre energiforbruk i bygningsmassen kombinert med målet om redusert elforbruk til oppvarming. Videre mener vi at teknisk forskrift til plan- og bygningsloven er et svært viktig instrument i utviklingen mot denne målsetningen.

Da må også forskriften må fange opp hvilken energibærer som benyttes til oppvarmingsformål, slik at vi kan skille mellom fornybar energi, fossil energi og elektrisk oppvarming. Det innebærer at primærenergiforbruk blir en styringsfaktor, dvs vektning av ulike energikilders CO₂ utslipp. Energisertifikatenes rolle er å omsette målsetningen i TEK i praksis.

Vi mener at uansett energikilde, er vannbåren distribusjon av varme i et bygg en nøkkelfaktor til å benytte alle typer fornybare energikilder (biobrensel, solvarme, fjernvarme, varmepumper), etter hvert som teknologiutviklingen muliggjør dette.

Det er laget en juridisk vurdering av TEK i forhold til § 66a i pbl, og hvilke frihetsgrader som ligger i lovbestemmelsen med vekt på krav om tilknytning til fjernvarmenett. Vurderingen sendes som vedlegg til høringssvaret.

Primærenergibetraktninger

1. Vårt primære forslag

Det beste verktøyet for å oppfylle målsetningen vil være å utforme regelverket slik at det gir enda sterkere incitament til sparing og valg av primærenergikilde direkte til dem som påvirker forbruket. Norsk Fjernvarme mener primært at en bruttoenergimodell ivaretar dette. Med bruttoenergimodell mener vi at energibruken i en bygning skal angis som total anvendt primærenergi pr energienhet, (vektet levert energi)

Det forutsetter

- kobling til Energisertifikat-ordningen
- basert på vektet levert energi (ref. tabell for Primærenergiforbruk i EU's direktiv for energiytelse)
- skjerpede krav til energibruk i nye og rehabiliterte bygg med elvarme
- individuelle målesystemer for energibruk (varmtvann, oppvarming, teknisk el)
- godt samarbeid mellom ansvarlige myndigheter for energi, bygg og miljø

Forslag til overordnet forskriftstekst:

KAP. VII Miljø og helse

§ 8 -21 Krav til energiytelse

Energiforbruket for et tiltak/ bygg skal angis som anvendt primærenergi (vektet levert energi) pr energienhet.

Energikravene vil naturlig følge ut fra denne forutsetningen.

2. Vårt sekundære forslag

Sekundært gir vi forslag til forbedringer av KRD's forslag basert på energikrav med nettoenergi-modeller. Vi etterlyser her et bedre samsvar mellom målsetninger og forskriftstekst, som viser en nødvendig sammenheng mellom energibruk og energiforsyning. Forslaget til modeller krever en bedre kobling mellom TEK og Energisertifikatordningen enn den myndighetene forespeiler, samt koblinger til andre forskrifter, som ikke er foreslått. Det forutsetter videre et tettere samarbeid mellom ansvarlige myndigheter enn det brukerne har erfart til nå.

TEK må følges opp med et tilpasset lovverk. En uthuling av bestemmelsen om tilknytningsplikt i PBL gir dårlige vilkår for utbygging av fjernvarme i nye områder, se tilleggsvurdering av 15.09.06.

Sekundært forslag til ny § 8-24 i TEK

Tiltak skal tilrettelegges for energifleksibel oppvarming basert på fornybare energikilder, for å dekke byggets varmebehov.

Definisjon av tiltak og varmebehov i retningslinjene til TEK:

Tiltak omfatter nye og rehabiliterte bygg, idrettsanlegg, tiningsanlegg og andre betydelige energiforbrukere i, eller i tilknytning til ulike anlegg og bygg.

Varmebehov omfatter romoppvarming, ventilasjonsluftoppvarming, varmt tappevann og annet varmeforbruk som naturlig er en del av byggets oppvarmingssystem, f.eks tiningsanlegg og prosessvarme < 100 °C.

II Kommentarer

1. Miljømål

Regjeringen legger opp til at Norge skal være et foregangsland i miljøpolitikken:

"Norge har store varmeressurser. For å utnytte disse må varmebransjen gis bedre rammebetingelser. Å bruke andre former for energi til oppvarming bidrar til redusert bruk av strøm og mindre behov for å øke produksjonskapasiteten. Det er et mål for Regjeringen at folk i framtida ikke skal være avhengig av strøm til oppvarming. Den vesentligste barrieren for økt bruk av vannbåren varme, er mangel på infrastruktur for distribusjon av annet enn el-varme i og utenfor bygg. Det er derfor av vesentlig betydning å få etablert fjernvarmeledninger og vannbårene systemer i bygg." (Soria Moria erklæringen, s.58)

Som en konsekvens av dette må forskriften til plan- og bygningsloven (pbl) betraktes som et viktig og nødvendig virkemiddel for å oppnå målsetningene om a) redusert energiforbruk i bygg og b) redusert elforbruk til oppvarming, varmt tappevann og ventilasjonsluft.

Dette er i tråd med EU's direktiv 2002/91 om energiytelse:

"Primærmål:

- Redusere forbruk av primær energi
- Redusere miljøvirkninger (klimautslipp) og oppnå Kyotomål
- Bedre forsyningsikkerheten, redusere importavhengighet av energi.

Sekundærmål: Redusere nettoenergibehov i bygg."

2. Nytt regelverk for energibruk

Hovedmålsetningene viser at myndighetene har forstått at elektrisk energi har andre kvaliteter enn termisk energi, og at reduksjon av el og varme ikke kan sidestilles. Fornybar varme, spesielt i stor skala, forutsetter vannbårene systemer og energifleksibilitet. Men dette kommer ikke klart frem i forskriftsteksten.

I følge myndighetene vil de nye byggeforskriftene skjerpe kravene til energibruk i bygninger med 30 %, sammenlignet med EU-direktivets krav om 20%. Dette oppnås ved balansert ventilasjon og økt isolasjonstykkel, som samlet sett skal gi en årlig reduksjon i energibruk til bygningsoppvarming på 500 GWh.

Isolert sett er tiltakene positive, men et hovedfokus på energieffektivisering kombinert med svake krav til primærenergi i § 8-24, gjør at TEK ikke fremstår som et godt nok redskap for Regjeringen for å redusere elforbruket og fremme alternativ, fornybar energi til oppvarmingsformål. Dermed er det fare for at de nye forskriftene kun legger til rette for fortsatt bruk av elektrisitet til oppvarming.

Vi stiller spørsmål ved om en del av forutsetningene for den praktiske gjennomføringen av TEK vil ivareta de politiske målsetningene:

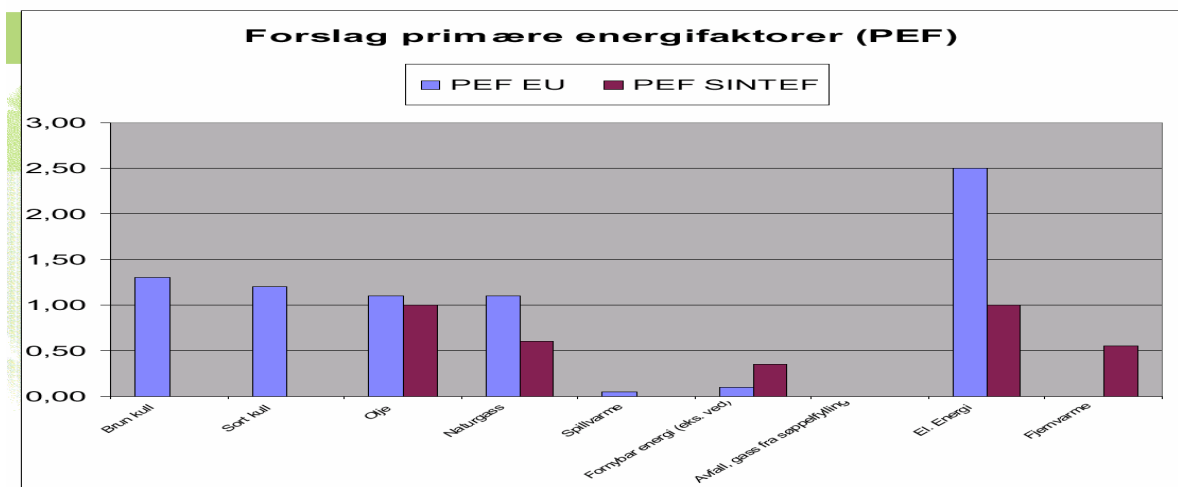
a) Nettomodeller for energibruk

Begge forslagene til modeller er basert på netto energiforbruk, som ikke tar hensyn til primærenergiforbruk. Begrunnelsen er at en modell basert på bruttoenergibehov vil favorisere varmepumper basert på el på bekostning av enøktiltak. Dette er forsøkt løst ved eget punkt om energiforsyning, § 8-24, se nedenfor, som ikke nødvendigvis sikrer formålet.

Det kan synes som om de to modellene komplimenterer hverandre i større grad enn de bør være alternativer, og bør kombineres med krav om fornybar primærenergi og en verifiserbar energisertifisering.

Når energieffektivitet i et bygg skal bedømmes, stilles det spørsmål av typen: *Hvilket bygg er mest energieffektivt, ett som bruker 80 kWh el/kvm eller ett som bruker 120 kWh fjernvarme/ biobrensel pr kvm for oppvarming?* Uten et helhetsperspektiv på energisystemet kan man ikke svare riktig på dette. Men med primærenergibegrepet (dvs vektning av den leverte energien sett i relasjon til primærenergiforbruk) blir svaret enkelt. Vi vil bemerke her at EU-direktivet foreslår å bruke ”primærenergiforbruk” og ”CO2-utslipp” som to standardiserte indikatorer for bygningenes energiytelse på Energisertifikatet som foreskrives i Direktivet. Dette er spørsmål som har vært altfor lite framme i myndighetenes presentasjoner de to siste årene.

Vi stiller også spørsmål ved hvilke forutsetninger Sintef Byggforsk har til å utarbeide egne primærenergifaktorer ift EU-direktivet, se figur.

b) Bakgrunn for grenser for energibruk

Bakgrunnsmateriale for de nye energikravene er basert på normalisert energibruk, og forholder seg i stor grad til det brukeravhengige energiforbruket. Men dette stemmer ikke alltid med virkeligheten, da det alltid vil være store variasjoner innenfor brukergruppene, og man ikke vet hvilke forutsetninger som lå til grunn da energibudsjettet ble satt opp.

En besparelse på 30% av totalt energibruk innebærer at energi til oppvarming skal reduseres med 45%. Men erfaringer viser at beregnet energibehov ikke nødvendigvis henger sammen med reelt redusert energibruk, ref. Bo 01, Malmø 2001, Kroppsvarmehus i Gøteborg 2001, USBL-prosjekt, Klosterenga, Oslo 2000.

Det er likeledes viktig å skille mellom energibehovet for boliger og for næringsbygg, hvor sistnevnte også har et energidrevet kjølebehov, og derfor krever mer energi.

For at det aktuelle forslaget til forskrift skal være tilpasset målsetningen, bør inndelingen av energibruk i bygg skje i henhold til områder som er egnet for substitusjon (romoppvarming, varmt tappevann og ventilasjonsoppvarming) og for reduksjon (belysning og øvrig elektrisk utstyr). Nye produkter som kan benytte ferdig oppvarmet varmtvann (oppvaskmaskiner, vaskemaskiner), vil tilhøre gruppe 1, og således bidra til å redusere elforbruket i bygget. Både på dette området og når det gjelder høyeffektiv varmegjenvinning trengs økt FoU-innsats.

Det er i dag ingen offisiell definisjon av lavenergibygg, med kriterier for hvor lavt energibehovet må være for å komme inn under betegnelsen. Forslagene i forskriften gir en særlig skjerpelse for posten romoppvarming. Vi foreslår at de foreslåtte grensene skiller på det forbruket som må være el og det som kan være alternativ energi.

Med alle de nevnte innvendinger og forutsetninger, og hvis alle hensyn skal tas i beregningene om energikrav, synes det som om modeller basert på nettoenergi er langt mer usikre og kompliserte enn en bruttomodell. Dette har vært tatt opp tidligere, men vi ber myndighetene gjøre grundige vurderinger og sammenligninger med prosessen i våre naboland, til tross for alt arbeidet som er lagt ned for å få til en spesiell norsk modell som egentlig ikke oppfyller Direktivets intensjon.

3. Kobling mellom energibruk og energiforsyning i TEK

Dagens formulering i § 8-24 er blitt gjenstand for diskusjoner, og vi har fått bekreftet i møter med BE og KRD at intensjonen i realiteten er at det skal stilles krav om bruk av fornybare energikilder i alle bygg, med mindre man kan vise til lønnsomhet i et livsløpsperspektiv ved en annen løsning. Dette med tanke på at ved en kobling til Energisertifikatordningen, vil hus i kategori A representere 0-energihus, som har så lavt energibehov at de unntas fra kravet.

Vi er i tvil om lønnsomhetsberegninger vil sikre en best mulig ivaretagelse av målsetningene. Livsløpsanalyser er kompliserte, og økonomiske parametre er i dag ikke en del av byggesaksbehandlingen. Det er uheldig med formuleringer som kan være gjenstand for tolkning og bli avhengig av den enkelte saksbehandler i hver kommune. Eksempler fra dagens praksis viser at nettopp skjønnsvurderinger av regelverket har gitt store individuelle forskjeller mellom kommunene.

Vi viser til arbeidet med den svenske forskriften, hvor det synes å være aksept for en bruttomodell hvor energibruken i en bygning skal angis som total anvendt primærenergi, eller vektet levert energi, pr energienhet. Det skal da gjelde både i teknisk byggforskrift og i Energisertifikatene. Da har man angrepet problemstillingen fra motsatt side, og oppretter sekundært spesialkrav for å redusere eloppvarmingen i bygg.

EU-direktivet stiller krav om at det skal gjennomføres energiberegninger for hvert bygg. Kravet er av generell karakter, og definerer ikke hvordan beregningene skal gjøres. Her er det rom for nasjonale fortolkninger. Det skal stilles energikrav til nye bygg og til store bygg som gjennomgår større renovering. Når ordningen etableres, skal alle bygg som fremsettes for salg energimerkes, på bakgrunn av en kompetent vurdering gjort av godkjent person. Denne ordningen er nå under utforming og myndighetene diskuterer viktige tema som valg av målepunkt (ved husvegg eller i primærenergikilden), godkjenningsordning for rådgivere og deres uavhengighet, omfang av sertifikat- og vurderingsjobben, beregningsverktøy og fritak. 34 CEN-standarter er under revisjon og arbeidet skal ferdigstilles ved utgangen av året. Systemet trer i kraft i 2007 for yrkesbygg, videre i 2008 for boliger.

CEN- standardene avgjøres d.m, og foreslår tre rating-indikatorer på Energisertifikatet:

1. *Primærenergiforbruk*
2. *CO2 utslipp*
3. *Nasjonal faktor*

Dersom den nasjonale faktor ikke gjenspeiles i TEK, og målepunkt ikke skjer ved primærenergikilden, risikerer man at koblingen mellom TEK og Energisertifikatorordningen blir fraværende, og dermed muligheten til styring og kontroll med målsetningene og med de samfunnsmessige konsekvensene av forskriften. En bruttomodell sikrer koblingen fra starten av.

Vi vil også påpeke at retningslinjene må ha klare definisjoner på de begrepene som brukes, og at det skaper forvirring at direktivets navn og ordninger er forskjellig i TEK og i UD's oversettelse av direktivet (direktiv for energieffektivitet vs energiytelse, energimerker vs energisertifikater).

Myndighetene bør konsekvent utforme regelverket slik at incitament for både sparing og valg av energikilde finnes hos dem som kan påvirke forbruket. En bruttomodell for energikrav må kombineres med individuell varmtvannsmåling og temperaturmåling i leiligheter slik at beboerne kan redusere energibruken. Dette gir incitament både til å bygge med bedre isolering og samtidig installere fornybar energi. Rapporter viser at utelukkende varmemålinger ikke gir kostnadseffektive tiltak.

Med TEK har Regjeringen et sterkt redskap for å etablere mer fjernvarme basert på fornybar energi, bioenergi og solvarme, ved å sette krav til vannbåren oppvarming i bygg, fordi slike oppvarmingssystemer er kostbare å etterinstallere. Dette må følges opp videre ved at tilknytningsplikten for fjernvarme beholdes i nytt forslag til plan- og bygningsloven, som er ventet denne høsten. Tilknytningsplikten er et sentralt virkemiddel for omlegging av energibruk ved økt utbygging av fjernvarme til nye områder. Kommunen må få det reelle ansvaret for å kunne planlegge en helhetlig energiforsyning i et område, som ikke må vike for særinteresser hos utbyggere.

Forslag til ny § 8-24 i TEK

Tiltak skal tilrettelegges for energifleksibel oppvarming basert på fornybare energikilder, for å dekke byggets varmebehov.

Eller kombinert med ny modell:

Energiforbruket i et bygg skal angis som anvendt primærenergi (vektet levert energi) pr energienhet.

Definisjon i Retningslinjene til TEK:

Tiltak omfatter nye og rehabiliterte bygg, idrettsanlegg, tningsanlegg og andre betydelige energiforbrukere i, eller i tilknytning til ulike anlegg og bygg.

Varmebehov omfatter romoppvarming, ventilasjonsluftsoppvarming, varmt tappevann og annet varmeforbruk som naturlig er en del av byggets oppvarmingssystem, f.eks tningsanlegg og prosessvarme < 100° C.

4. Samfunnsøkonomiske konsekvenser

SFTs lønnsomhetsanalyser fremhever energiøkonomisering i bygg som ett av de mest lønnsomme tiltakene for å oppfylle Kyoto-forpliktelsene. Etter 10 år vil årlig besparelse i bygninger med nye krav kunne utgjøre 5 TWh, med samfunnsmessige gevinster som reduserte klima utslipp, samt reduserte miljølemper knyttet til nettførsterkninger og ny energiproduksjon.

Myndighetene anslår en utslippsreduksjon på 1,6 mill tonn CO2 ekvivalenter, men påpeker samtidig at dette er usikkert fordi man ikke kan forutse hvilke energikilder som vil bli benyttet i nye bygg.

Nettopp derfor er det viktig å koble energikravene til primærenergiforbruk med fornybar energi. Myndighetene kan utforme regelverket slik at incitament for energisparing og valg av fornybare energikilder finnes hos den som kan påvirke energiforbruket, noe som i stor grad vil påvirke

energieffektiviseringen. Da kan man også med større sikkerhet estimere de samfunnsmessige gevinster av redusert forbruk.

Dersom krav om fornybar energi ikke blir sentrale i forskriften eller i energisertifikatordningen, vil denne omleggingen resultere i fortsatt bruk av el til oppvarming, kombinert med en fortsatt økning i el til tekniske formål, og vil resultatet vil være en betydelig økning i det globale CO2 utslippet som oppveier den årlige estimerte reduksjonen. Dette gir små, om noen bidrag til overholdelse av Kyotoforpliktelsen.

Vi mener at det er mange usikkerhetsmomenter bak estimatene i høringsdokumentet om besparelser av energi og CO2 utslipp, og vi etterlyser grundigere analyser basert på et system med kombinasjoner av tiltak og med mer nøyaktige forutsetninger.

Vi ønsker med dette høringsvaret å gi konstruktive kommentarer og forslag, slik at teknisk forskrift blir et best mulig redskap for Regjeringens målsetninger. Vi ber om at departementet tar kontakt hvis det er behov for ytterligere fordypning av kommentarene.

Mvh
Norsk Fjernvarme

Heidi Juhler
Daglig leder